

شعر گفتن چون زراه وزن خاست
وز ردیف و قافیه افتاد راست
عطار نیشابوری

مقدمه

سلام به تو دوست عزیز!

موسیقی از نگاه ارسطو هنر اول است و آن جا که با قلم گره من خورد، وزن و قافیه را منسازد. شعر فارسی از موسیقایی‌ترین اشعار جهان شمرده می‌شود و شناخت این موسیقی مستلزم شناخت قوانین عروض و قافیه است. کتاب حاضر برآن است که قوانین عروض و قافیه را بر مبنای کتاب درسی «علوم و فنون» توضیح دهد؛ در این راستا، ابتدا مباحث اصلی کتاب بیان شده، سپس نکات تستی و روش‌ها و تکنیک‌های مورد نیاز دانش‌آموزان ذکر شده است. پس از ذکر هر مطلب، تست‌های آموزشی در میان درس آورده شده که به فهم و تثبیت آن کمک می‌کند. در پایان هر فصل نیز سؤالاتی تشریحی و تستی به منظور جمع‌بندی و با هدف آمادگی دانش‌آموز برای امتحانات نهایی و کنکور آمده است. هم‌چنین در فصل پایانی کتاب چهار آزمون جامع از کل عروض و قافیه طراحی شده تا دانش‌آموزان کنکوری بتوانند خود را سنجش کنند. ترتیب فصل‌های بخش عروض بر اساس ترتیب مطالب عروض در کتب درسی علوم و فنون ۱، ۲ و ۳ است؛ بنابراین دانش‌آموزان سال دهم و یازدهم نیز می‌توانند از مطالب این کتاب بهره ببرند.

فهرست

این کُد را با گوشی هوشمند
خود اسکن کنید و
به کتاب گوش دهید....

۷	مقدمات قافیه	فصل ۱
۱۱	قافیه	فصل ۲
۵۳	مقدمات عروض	فصل ۳
۵۵	خط عروضی و تقطیع هجایی	فصل ۴
۷۵	پایه‌های آوایی (ارکان عروضی)	فصل ۵
۹۷	پایه‌های آوایی همسان (ارکان عروضی)	فصل ۶
۱۲۷	پایه‌های آوایی ناهمسان	فصل ۷
۱۴۳	اختیار زبانی	فصل ۸
۱۷۱	اختیار وزنی	فصل ۹
۱۹۷	وزن شعر نیمایی و بحرهای عروضی	فصل ۱۰
۲۱۵	وزن‌های پرکاربرد	فصل ۱۱
۲۱۹	پیوست: آزمون‌های جامع، کنکورهای ۹۸ و ۹۹	

فصل ا

مقدمات قافية

مقدمات قافية

سعدی در شعری عارفانه با وزنی آهنگین این‌گونه به بیان احساس خود می‌پردازد:

مثال:

«وقتی دل سودایی می‌رفت به بستانها
بی خویشتم کردی بوی گل و ریحانها»

با جایه‌جایی قافیه ببینیم در شعر چه تغییری روی می‌دهد؟

مثال:

«وقتی دل سودایی می‌رفت به بستانها
بوی گل و ریحانها بی خویشتم کردی»

مطمئناً با از دست رفتن قافیه و آسیب دیدن موسیقی آن از زیبایی‌های شعر کاسته شده است.

هدف از آمدن این بخش آموختن قوانین قافیه در شعر است:

واج

کوچک‌ترین واحد آوایی زبان است که به دو دسته صامت و مصوت تقسیم می‌شود.

- مصوت: ۱) کوتاه: ۲) بلند: آ / او / ای
- صامت: ۲۳) واژ در زبان فارسی مانند: ب، پ، س، ج ...

نکته‌های مهم و قابل توجه در تشخیص واژها

۱) کلمه را آن‌چنان که می‌خوانیم جدا می‌کنیم بنابراین شکل نوشتاری کلمه اهمیتی ندارد:

مثال: خواهش ← خ / ه / ا / ش

خویش ← خ ای اش

زنده ← ز ای ان اد ای

محبت ← م ای ح ای آب اب ای ات

۲) به کلمات زیر دقت کنید:

اوان - مور - تو - گود

در این ۴ کلمه از حرف «واو» استفاده شده ولی هر کدام از کلمات صدایی مجزا دارند. اگر حرف «واو» صدای «ئ» یا «او» داشته باشد مصوت است. آنچه خوانده می‌شود این گونه است:

اوان (Avan)	ا	و	ا	ن
مور (mur)	م	و	م	ص
تو (To)	م	ئ	ت	ص
گود (gowd)	د	و	م	گ

در مورد کلمه پایانی باید گفت در برخی کلمات علاوه بر مصوت کوتاه «ئ» یک صامت نیز بیان می‌شود که به صورت (w) در جلوی کلمه نوشته شده است. برای تشخیص این صامت کافی است بدانید که فقط در سه کلمه «تو» (ضمیر)، «چو» و «دو» (عدد) این صامت را نداریم.

حرف «ئ» و «ه» نیز نماینده چند واجاند. به کلمات زیر توجه کنید: ایران - یلدا ← در حالت اول صدای «ای» شنیده می‌شود که مصوت بلند است در حالی که در کلمه «یلدا» صدای «ئی» که صامت است شنیده می‌شود.

عرض و قافیه

خنده-راه ← در کلمه «خنده» صدای «ا» که مصوت کوتاه است و در کلمه «راه» صامت «ا» شنیده می‌شود.

ن	ا	ر	ی	ء	$\leftarrow (iran)$
ص	م	ص	م	ص	
ا	د	ل	-	ی	$\leftarrow (yalda)$
م	ص	ص	م	ص	
-	د	ن	-	خ	$\leftarrow (xande)$
م	ص	ص	م	ص	
	ه	ا	ه	ه	$\leftarrow (rah)$
	ص	م	ص	ص	

تست آموزشی

واج‌های «ا-ی-و» به ترتیب در کدام گروه از واژه‌ها همگی مصوت بلند هستند؟

- ۱) افسر، تیز، آهو
 ۲) قیام، سیل، نوار
 ۳) تهران، تبریز، ابرقو
 ۴) مبدأ، شیر، نور

صدای «*A*»، «*I*» و «*U*» در واژگان گزینه ۳ مشهود است. در گزینه ۱، الف در کلمه «افسر» همزه‌ای برای مصوت «ئ» است. در گزینه ۲ «ی» در «سیل» (*seyl*) و «و» در واژه «نوار» (*navar*) صامت هستند. در گزینه ۴ «الف» نشانه همزه است.

نکته: حروف مشترک قافیه همواره با مصوت آغاز می‌شوند.

تست آموزشی

کدام قافیه طبق قاعده ۱ و ۲ نیست؟

(۱) طفلک نوزاد را حاجی لقب

یا لقب غازی نهی بهر نسب

(۲) گوهر خود را هویدا کن کمال این است و بس

خویش را در خویش پیدا کن کمال این است و بس

(۳) اعتقاد اوست راسخ تر ز کوه

که ز صد فقرش نمی‌آید شکوه

(۴) که ز هر ناشسته رویی کپ زنی

شرم داری وز خدای خویش نی

پاسخ گزینه (۴)

در گزینه (۴) «نی» را نمی‌توان حروف مشترک دانست و اگر «ای»

را نیز حرف مشترک بدانیم، قافیه نه طبق قاعده ۱ خواهد بود و

نه براساس الگوی قاعده ۲.

نکاتی برای دانش آموزان برتر

حروف مشترک به دو دسته تقسیم‌بندی می‌شوند:

- حروف اصلی

حروف الحاقی

۱ شناسه‌ها: بردم - خوردم (-رد = اصلی + -م = الحاقی)

۲ ضمایر متصل: دردش - سرددش (-رد = اصلی + -ش = الحاقی)

۳ پسوندها: مردان - روی زردان (-رد = اصلی + ان = الحاقی)

۴ مخفف صیغه‌های زمان حال بودن: خوبی؟ - مطلوبی؟ (وب =

اصلی + ی = الحاقی)

۵ «ای» که به کلمات مختوم به «او / آ» می‌چسبد: خدای - سرای
 (ا = اصلی + ی = الحاقی)

۶ مصوت «ای» پایان کلمات قافیه همواره حرف الحاقی است:
 علی - بلی (بـل = اصلی + ای = الحاقی)

۷ های بیان حرکت (هـ) توشته می‌شود و (بـ) خوانده می‌شود) اگر در
 پایان کلمات قافیه باید الحاقی است: خنده - پاینده (بـند =
 اصلی + هـ = اصلی)

٤ تست آموزش

تعداد حروف اصلی کدام گزینه متفاوت است؟

- ۱) آن خضر جان کز اجل بهراسد او
شاید ار مخلوق را نشناسد او
- ۲) گفت صد خدمت کنم تو جای ده
آن کمان و تیر در کفم بنه
- ۳) یارب آن نو گل خندان که سپردی به منش
می‌سپارم به تو از چشم حسود چمنش
- ۴) در اگر چه خرد و اشکسته شود
توتیای دیده خسته شود

پاسخ گزینه «۴»

گزینه ۱: حروف مشترک ← اسد / اس (اصلی) + بـد (الحاقی)

گزینه ۲: حروف مشترک و اصلی ← بـه (الحاقی ندارد).

گزینه ۳: حروف مشترک: بـنـش / بـنـ (اصلی) + بـش (الحاقی)

گزینه ۴: حروف مشترک: بـستـه / بـستـ (اصلی) + بـه (الحاقی)

نکته: قاعده قافیه براساس حروف اصلی تعیین می‌شود.

گزینهٔ ۲: «سو» را نمی‌توانیم حرف مشترک بدانیم زیرا حروف مشترک باید با مصوت آغاز شود بنابراین حرف اصلی «او» و قاعدة ۱ است.

گزینهٔ ۴: «-یا» بین دو کلمه مشترک است. با توجه به این که حرف الحاقی نداریم، اولین مصوت پایان کلمه «آ» است که حرف اصلی قافیه محسوب می‌شود و قاعدة قافیه، قاعدة ۱ است.

خودارزیابی (۱)

در بیت‌های زیر ردیف، واژه‌های قافیه، حرف اصلی قافیه و قاعدة آن را مشخص کنید. (مانند نمونه)

عاشقم سوخته‌ام وا بگذارید مرا لحظه‌ای با دل شیدا بگذارید مرا
(علی اطهری کرمانی)

ردیف: [بگذارید مرا] / واژه‌های قافیه: [وا، شیدا] / حرف اصلی: [ا]
طبق قاعدة ۱

۱. دانی که چیست دولت؟ دیدار یار دیدن
در کوی او گدایی بر خسروی گزیدن

۲. می‌سند که چون آتش خاموش بمیرم
وز خاطره‌ها گشته فراموش بمیرم

۳. ستاره دیده فربست و آرمید بیا
شراب نور به رگ‌های شب دوید بیا

۴. ابر می‌بارد و من می‌شوم از یار جدا
چون کنم دل به چنین روز ز دلدار جدا؟

۵. نشد یک لحظه از یادت جدا دل
زهی دل، آفرین دل، مرج سادل
۶. چون مه یک شبه جور تو دوتا کرد مرا
عاقبت عشق تو انگشت‌نما کرد مرا
۷. چو در بستی به روی من به کوی صبر رو کردم
چو درمانم نبخشیدی به درد خویش خو کردم
۸. گفت: هیچ از نحو خواندی؟ گفت: لا
گفت: نیم عمر تو شد در فنا
۹. زلفت هزار دل به یکی تار مو ببست
راه هزار چاره‌گر از چارسو ببست
۱۰. گوهر خود را هویدا کن کمال این است و بس
خویش را در خویش پیدا کن کمال این است و بس
۱۱. نشود فاش کسی آن چه میان من و توست
تا اشارات نظر نامه‌رسان من و توست
۱۲. ما ز بالاییم و بالا می‌رویم
ما ز دریاییم و دریا می‌رویم
۱۳. ما برون را ننگریم و حال را
ما درون را بنگریم و قال را
۱۴. پدر با پسر یکدگر را کنار
گرفتند و کرده غم از دل کنار
۱۵. به یار بی وفا عمری وفا کردم ندانستم
به امید وفا برخود جفا کردم ندانستم

فصل ٣

مقدمات عروض

مقدمات عروض

- اساسی‌ترین عامل پیدایی شعر = عاطفه
عاطفه = حالتی روحی و روانی که شاعر در خود احساس می‌کند و دیگران را در آن احساس با خود همراه می‌سازد.
- مؤثرترین عامل پس از عاطفه = وزن
وزن = ادراکی حسی که از احساس نظم و از طریق حواس ما حاصل می‌شود و جزو طبیعت شعر است و جنبه تزئینی ندارد.

موسيقى شعر

- موسيقى و وزن برای برانگیختن حس و حال عاطفی (مانند اندوه، شادی، تعجب و ...) و انتقال بهتر آن به کار می‌روند.
- توجه به فضای عاطفی و وزن باعث کشف لحن می‌شود که نتیجه آن درک راحت‌تر متن و دلنشیینی بیشتر آن است.

مثال:

- دلش گشت پر درد و سر پر زکین به ابرو ز خشم اندر آورد چین
- شاعر به کمک وزن «فعولن» و آهنگ «کوبنده»، «کوتاه»، «ضربی» و «تند» بار حماسی به شعر داده است.

مثال:

- ای مطرب شیرین نفس هر لحظه می‌جنبان جرس
ای عیش زین نه بر فرس بر جان ما زن ای صبا
- شاعر به کمک ویژگی‌های آوایی (سجع‌ها یا همان قافیه‌های درونی) بر قدرت اثرگذاری حس و حال شادی متن افزوده است. در بیت زیر نیز حس و حال غم حاکم بر فضای بیت مشهود است:

مثال:

زین درد خون گریست سپهر و ستاره هم
خون گشت قلب لعل و دل سنگ خاره هم

فصل ٤

خط عروضي و تقطيع هجائي

وزن شعر فارسی

سخن از سه عامل تأثیر می‌پذیرد: ۱) وزن ۲) عاطفه ۳) خیال. وزن آشکارترین ابزار موسیقایی شعر است.

◀ **عروض:** علمی که قواعد وزن شعر و طبقه‌بندی وزن‌ها از جنبه نظری و عملی تعیین می‌کند «عروض» نامیده می‌شود.

وزن شعر فارسی، بر مبنای کمیت هجاهای است یعنی تعداد هجا و نوع آن‌ها باید در تمام مصraigها کاملاً یکسان باشد تا بتوانیم دو بیت را هم‌وزن بدانیم.

- واحد وزن شعر فارسی یک مصraig است؛ یعنی وزن مصraig اول در کل مصraig‌های شعر تکرار می‌گردد. برای یادگیری عروض، تسلط بر هجا و انواع آن و درست خواندن شعر بسیار ضروری است.

پس برای آموختن وزن شعر فارسی پس از آشنایی با انواع هجا و درست‌خوانی شعر و استفاده صحیح از خط عروضی با پایه‌های علم عروض و نیز اساس وزن شعر فارسی بیشتر آشنا می‌شوید.

همان‌طور که پیش‌تر بیان شد، واژه‌ها یا مصوت‌اند (آ / او / ای) و یا صامت‌اند. ترکیب صامت‌ها و مصوت‌ها هجاهای را می‌سازد.

◀ **هجا (بخش):** مقدار آوایی که با یک بار باز شدن دهان ادا می‌کنیم. همه ما در دوران دبستان هجا (بخش) کردن را آموخته‌ایم.

- تعداد هجاهای یک واژه برابر است با تعداد مصوت‌های آن: دلدار ← دل + دار / دست بند ← دست + بند

◀ **خط عروضی:** نوشتن واژه‌ها به همان صورت که خوانده می‌شوند: خواری ← خا / ری - بنفسه ← ب / انف / اش

نکته: در کلمات تشدیددار، حرف مشدد را دوبار می‌خوانیم و می‌نویسیم: مدرّس ← مَ / درِ ارس ← حَرْفِی که خوانده نمی‌شوند، نمی‌نویسیم: خواهش ← خا / هش ← در خواندن بعضی کلمات، برخی حروف به یکدیگر می‌چسبند: دل انگیز ← دِ الَّنِ / اَكِيزْ ← بِهِ این موارد «حذف همزه» گفته می‌شود که باید هنگام خواندن بیت یا مصراع رعایت شود: من از این جا به ملامت نَرُوم: مَ / انَّ / ازِین / جا / بِ / اَمَ / لا / اَمَت / انَّ / اَرَ / اوَم در این مثال یکبار «من» و «از» و بار دیگر «از» و «این» در خواندن مصراع به یکدیگر متصل شده‌اند.

همان‌طور که در قافیه بیان شد، در برخی کلمات بعد از مصوت کوتاه «اً» یک صامت قرار می‌گیرد. حضور این صامت شکل خط عروضی را تغییر می‌دهد: تو را آن به که روی خود ز مشتاقان بپوشانی: ثُ / ارا / آن / به / اِكِ / ارو / اي / اَخُد / اَزِ / امش / اتا / قان / بِ / اپو / شا / انی دانی که چیست دولت؟ دیدار یار دیدن: دا / انی / اِكِ / اچیست / اَدُو / الل / ادی / ادا / اِر / ایار / ادی / دن

تست آموزشی

خط عروضی کدام مصراع در مقابل آن درست است؟

- ۱) من از آن روز که در بند توام آزادم: مَ / انز / آن / اروز / اِكِ / در / بن / اِد / اثُ / ام / آ / ازا / اَدم
- ۲) شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل: شَ / بِ / اتا / ری / اِكِ / بِي / اِم / اِم / اِجُ / اَگر / ادا / بِي / اِجُ / انيين / اها / يل
- ۳) قصه‌ی شیرین یار نغمه رنگین عود: قص / اصِ / اي / اشی / اری / ان / ایار / انغ / ام / اي / ارن / اَگی / ان / اعود
- ۴) جوری که آن بُت می‌کند بی اختیاری می‌برد: جُ / اری / اِكِ / آن / بَت / امی / اِكِ / اند / بِي / ااخ / اتی / ایا / اری / امی / ابَ / ارد

پاسخ گزینه «۳»

در مصراج سوم خط عروضی صحیح است.

گزینه ۱: مَ اَنْ اَزَانْ اَرْوَازِ اَكْ اَدْرَ اَبَنْ اَدِ اَتْ اَمْ اَآ اَزَا اَدَمْ

گزینه ۲: شَ اَبْ اَتَ اَرَى اَكْ اَبَى اَمْ اَمُواجْ اَغَرْ اَدَا اَبَى اَ
چْ اَنِينْ اَهَا اَيْلَ

گزینه ۴: جَوْ اَرَى اَكِ اَآنْ اَبَتْ اَمِي اَكْ اَنَدْ اَبَى اَخْ اَتْ اَ
يَا اَرَى اَمِي اَبَ اَرَدْ

◀ **قطعه هجایی:** قطعه قطعه کردن شعر به هجاهات و ارکان عروضی که براساس خط عروضی انجام می‌شود. برای یادگیری تقطیع هجایی لازم است انواع هجاهات را بشناسیم:

أنواع هجاهات

نمونه	نشانه	نحوه قرار گرفتن واژه‌ها	هجا
کِ، وَ، أَ	(L)	صامت + مصوت کوتاه	(۱) کوتاه
با - مو در - دل	(-)	الف) صامت + مصوت بلند ب) صامت + مصوت کوتاه + صامت	(۲) بلند
دست کار - کاشت	(-L)	الف) صامت + مصوت کوتاه + صامت + صامت ب) صامت + مصوت بلند + یک یا دو صامت	(۳) کشیده

حال به مثال‌های زیر دقت کنید:

شید	خُر	خورشید:
ـ	ـ	

پایه‌های آوایی ناهمسان

در بسیاری از اشعار فارسی پایه‌های آوایی یا ارکان عروضی یکسان نیستند و در تقسیم پایه‌های آوایی آن‌ها با ارکان همسان مواجه نمی‌شویم. این پایه‌های آوایی ناهمسان از حیث ریتم و آهنگ دلنشیان‌تر هستند.

مشهورترین پایه‌های آوایی ناهمسان عبارتند از

مفعول مفاعلن فعلون

مثال:

جانا نظری که ناتوانم بخشاكه به لب رسید جانم

ج	ا	ن	ا	نَم	ظَ	رِي	كِ	نَ	ا	تَ	وَ	نَم
بَخ	شَا	كِ	بَخ	شَا	لَبِ	رِي	سِي	دِ	جَا	لَبِ	دِ	نَم
-	-	لَ	-	لَ	-	لَ	-	لَ	-	لَ	-	-

مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلون

یکی از پرکاربردترین اوزان زیبای شعر فارسی است.

مثال:

بیابه خانه آله‌های سری بزنیم

ز داغ بادل خود حرف دیگری بزنیم

بِ	يَا	بِ	خَانِي	يِ	آلا	لِه	سَرِي	دِ	بِ	زَنِيم	
زِ	دا	غِ	بَا	دِلِ	خُد	حَرِفِ	دِي	گِ	رِي	بِ	زَنِيم
-	لَ	لَ	-	لَ	-	لَ	-	لَ	-	لَ	-

مفتولن فاعلات مفتولن فع

مثال:

از در بخشندگی و بندنهنوازی مرغ هوارا نصیب و ماهی دریا

از	دَ	رِ	بَخ	شَنِ	دِ	گَيِ	يُ	بَنِ	دِ	نَ	وَا	زِي
مُرْ	غِ	هَ	وَا	رَا	نَ	صِي	بُ	مَا	هِيِ	يِ	دَرِ	يَا
-	-	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	-

نکته: برخی از اوزان ناهمسان دیگر عبارتند از:

- ◀ فعلاتن مفاعلن فعلن
- ◀ مفعول مفاعلن مفاعيلن
- ◀ مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن
- ◀ مفعول مفاعيل مفاعيل فعلون و ...

 تست آموزش

همه ابيات به استثنای در وزن ناهمسان سروده شده‌اند.

- (۱) گرم به لطف بخوانی ورم به قهر برانی
تو قهرمانی و قادر بکن هر آن چه توانی
- (۲) طراوت رخت آن سمن تمام ببرد
رخت ز گل نم و از آفتاب نام ببرد
- (۳) گردست دهد خاک کف پای نگارم
بر لوح بصر خط غباری بنگارم
- (۴) یار مرا عارض و عذر نه این بود
باغ مرا نخل و برگ و بار نه این بود

پاسخ خودارزیابی

۱

الف

کِ	تر	بو	گَ	نیست	دل
کِ	می	با	یِ	شِ	گو
ل	-	-	ل	ل	-
مفاعیل			مفعول		

ند	شی	نِ	خاست	بر	چُ
دیم	ری	پَ	دیم	ری	پَ
-	-	ل	ل	-	ل
فعول			مفاعیل		

ب

عید	بر	عا	شِ	قان	مُ	با	رَك	باد
عا	ری	د	عی	دان	مَ	با	رَك	باد
-	-	-	-	ل	-	ل	-	-
فعلن			مفاعلن			فاعلاتن		

این بیت دارای اختیارات شاعری است.

پایه‌های آوایی ناهمسان

پ

ما	بی	ل	د	این	ی	فای	ش
بِم	رَا	خَ	بِ	جَا	بِ	بِ	طَ
-	-	ل	ل	-	ل	-	ل

فعالتن

مفاعلن

نیست	تُ	ی	ثُ	قا	لَ	جز	د
نیست	تُ	ی	ثُ	را	وَ	سی	ک
-	ل	ل	-	-	ل	-	ل

فعلن

مفاعلن

ت

تَند	رس	س	را	کِ	کن	تی	راس
تَند	دَس	وی	قَ	جَ	در	تَان	راس
-	-	-	ل	-	ل	-	ل

فعلن

مفاعلن

فعالاتن

ث

تیست	غَ	رَا	جَ	کِ	آن	با
-	ل	-	-	ل	-	ما
فاعلات						مفعول

فصل ۸

اختیار زبانی

اختیار زبانی

می‌دانیم که شعر فارسی یکی از زیباترین و پیشرفته‌ترین اشعار جهان از حیث وزن و موسیقی است و تمامی مصraigها در یک شعر از حیث کمی و کیفی در وزن یکسان هستند.

ولی گاهی این هماهنگی و انسجام دچار ناهمگونی‌هایی می‌شود؛ یعنی آن‌چه در تقطیع داریم، با وزن شعر همخوانی ندارد که به آن «اختیارات شاعری» می‌گوییم و این اختیارات به دو نوع زبانی و وزنی تقسیم می‌شود.

اختیار زبانی

اختیاراتی هستند که شاعر با نحوه بیان و شیوه تلفظ خود اعمال می‌کند که عبارتند از:

- ۱ حذف همزه
- ۲ تغییر کمیت صوت‌ها

اختیارات وزنی

امکان تغییراتی کوچک در وزن است که گوش فارسی‌زبان‌ها آن‌ها را عیب نمی‌شمارد که عبارتند از:

- ۱ بلند بودن هجای پایان مصraigها
- ۲ آوردن فاعلاتن به جای فعلاتن در اول مصraig
- ۳ ابدال
- ۴ قلب که هر یک را مفضل توضیح خواهیم داد.

تذکر: یادگیری عروض بدون آگاهی از اختیارات زبانی و وزنی امکان‌پذیر نیست. بسیاری از ابیات دارای اختیارات شاعری هستند، پس تعیین وزن شعر فارسی بدون یادگیری اختیارات شاعری امری محال است.

۱ حذف همزه

اگر پس از همزه آغاز کلمه، صامتی باید و این همزه به تلفظ در نیاید به ضرورت وزن می‌توان آن را حذف کرد.
به عنوان مثال در بیت زیر همزه حذف می‌شود:

مثال:

خرد بهتر از هر چه ایزد بداد ستايش خرد را به از راه داد

خِ	رَدِ	بِهِ	تَ	رَذِ	هَرِ	جِ	ایِ	زَدِ	بِ	داد
سِ	تاِ	پِشِ	خِ	رَدِ	راِ	بِ	هَزِ	راِ	هِ	داد
-	-	-	لِ	-	-	لِ	-	-	لِ	-
فعل	فعولن	فعولن	فعولن	فعولن	فعولن			فعولن		

در هجای پنجم مصراع اول و هجای هشتم مصراع دوم همزه‌ها حذف شده‌اند و گرنه وزن شعر ناهمگون می‌شد.

 تست آموزشی

در مصراع اول کدام بیت دوبار حذف همزه رخ نداده است؟

(۱) دست از طلب ندارم تا کام من برآید

یا تن رسد به جانان یا جان ز تن برآید

(۲) ناورد محنت است در این تنگنای خاک

محنت برای مردم و مردم برای خاک

(۳) خیزید و خز آرید که هنگام خزان است

باد خنک از جانب خوارزم وزان است

(۴) دلا یاری دگر جستی بدین کار از تو خشنودم

تو از زاری بیاسودی من از خواری بیاسودم

پاسخ گزینه «۴»

در مصraع اول بیت پایانی یک حذف همزه داریم:

ر	ز	ك	ا	ز	ا	ر	ك
-	-	-	-	-	-	-	-

د	س	ت	ز	/	ب	ر	ا	ي	د
-	-	-	-	/	برآید	-	-	-	-

م	ح	ن	ت	س	م	ح	ن	ت	س
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ

خ	ز	ا	ر	ي	د	خ	ز	ا	ر	ي	د
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ

خ	ز	ا	ر	ي	د	خ	ز	ا	ر	ي	د
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ

۲ تغییر کمیّت مصوّت‌ها

شاعر در مواردی خاص می‌تواند مصوّت کوتاه را بلند و یا مصوّت بلند را کوتاه تلفظ کند.

اگر وزن شعر را به صورت سمعی می‌توانید به دست آورید بهتر است اول وزن شعر را بنویسید و سپس بیت را تقطیع کنید. با مقایسه تقطیع با وزن، متوجه اختیارات شاعری خواهید شد.

الف. بلند تلفظ کردن مصوت کوتاه: یعنی زمانی که در تقطیع شعر به هجای کوتاهی بر می‌خوریم که با وزن شعر همخوان نیست باید هجای کوتاه را تبدیل به هجای بلند کنیم.

بلند تلفظ کردن مصوت کوتاه در چند مورد رخ می‌دهد:

۱ کسره اضافه: دل من = لکلا-

مثال:

پی ناقهاش رفتم آهسته ترسم غباری به دامان محمل نشیند

								وزن شعر
								ل-- (فعولن)
	پ	ی	نا	قِ	اش	رف		
	-	-	-	-	ل	<u>کلا</u>	ل	مصراع اول
	ثَ	ما	هس	ت	تر	سم		
	-	-	-	-	ل	-	ل	

								وزن شعر
								ل-- (فعولن)
	ما	دا	بِ	ری	با	غُ		
	-	-	ل	-	-	ل	ل	مصراع دوم
	نِ	مح	مل	نِ	شی	ند		
	-	-	ل	-	-	ل	ل	

۲ واو یا ضمه عطف: دل و جان لکلا-

مثال:

شخص خفت و خرس می‌راندش مگس
وز ستیز آمد مگس زو باز پس

پیوست

آزمون‌های جامع
کنکورهای سراسری ۹۸ و ۹۹

آزمون جامع اول

۱. بیت زیر با کدام بیت هم وزن است؟

«مست شوند چشم‌ها از سکرات چشم او»

رقص کنان درخت‌ها پیش لطافت صبا»

(۱) با روی همچون ماه خود بالطف مسکین خواه تو

ما را تو کن همراه خود چیزی بدہ درویش را

(۲) چون که به لطفش نگری سنگ حجر موم شود

چون که به قهرش نگری موم تو خود خاره شود

(۳) باغ دلم که صدارم در نظرش بود عدم

نرگس تازه خیره شد کز شجری چه می‌شود؟

(۴) ای گل و گلزارها کیست گواه شما

بوی که در مغزه است، رنگ که در چشم‌هاست

۲. قاعدهٔ قافيةٌ کدام بیت متفاوت است؟

(۱) وز اثر می‌گفت جان را سست شو

ظاهر نقره گر اسپید است و نو

(۲) گفت اینک اندر آن کارم شها

کافکننم در دین عیسی فتنه‌ها

(۳) گفت ای شه مژده حاجات رواست

گر غریبی آیدت فردا ز ماست

(۴) هان و هان این راز را با کس مگو

گرچه از تو شه کند بس جست و جو

۳. در کدام بیت از دو نوع اختیار شاعری بهره گرفته شده است؟

(۱) بیا ای جان نو داده جهان را

ببر از کار عقل کاردان را

آزمون جامع چهارم

۱. کدام بیت ذوقافیتین است؟

- (۱) از دوست به هر جوری بیزار نباید شد
از یار به هر زخمی افگار نباید شد
- (۲) اگر ماند رخسار گلی در بوستانستی
زمان را از کمالیت شرف بر آسمانستی
- (۳) صبحدمی که برکنم دیده به روشناییت
بر در آسمان زنم حلقه آشناییت
- (۴) مسلمانان سلامت به چو بتوانید من گفتم
دل بیچارگان از خود مرجانید من گفتم

۲. در کدام ابیات «تغییر صوت بلند به کوتاه» رخ داده است؟

- الف) چو نقاب برگشایی مه آن جهان برآید
ز فروع نور رویت ز جهان فغان برآید
- ب) سرو زیبا و به زیبایی بالای تو نه
شهد شیرین و به شیرینی گفتار تو نیست
- ج) روزی اندر خاکت افتم ور به بادم می‌رود سر
کان که در پای تو میرد جان به شیرینی سپارد
- د) ای قاعده تازه ز دست تو کرم را
وی مرتبه نوز بنان تو قلم را
- ه) تارشته میثاقم با موی تو محکم شد
کارم همه بر مویی بر بسته و درهم شد

(۲) د - ه

(۴) ج - ه

(۱) ب - ج

(۳) الف - د

۳. در تمام گزینه‌ها به جز مصraig‌های روبه‌روی هم، وزنی یکسان دارند.

۱) هیچ‌کس مر تورا نباشد هیچ /

مشتری بر فلک نظاره توست

۲) از تو جز درد دل و خون جگر حاصل نیست /

اگرم حیات‌بخشی و گرم هلاک خواهی

۳) تادامن از من کشیدی ای سرو سیمین تن من /

در زیر این بار اندوه ای دل مگر می‌توان شد

۴) نبایستی هم اول مهر بستن /

حدیث جان به جز جان نداند.

۴. جداسازی پایه‌های آوایی همه مصraig‌ها به استثنای در

مقابل آن‌ها صحیح است.

۱) از گلستان رویت در دیده خار دارم: از گل سِ تا / نِ رویت / در
دی دِ خا / رِ دارَم

۲) می‌آسمانی چشیدی که نوشته: می‌آ / سِ مانی اچ‌شی‌دی / کِ نوشت

۳) بر لوح بصر خط غباری بنگارم: بر لوح / بـصر خط طـ / غـباری بـان گارـم

۴) گـچـهـ اـزـ اوـ جـزـ دـلـ فـگـارـ نـدارـمـ: گـچـ آـزوـ / جـزـ دـلـ / اـفـ گـارـ نـ اـدارـمـ

۵. قافیه‌های شعر نو زیر کدامند؟

«به کجا چنین شتابان؟ / گون از نسیم پرسید / دل من گرفته ز این
جا / هوس سفر نداری / ز غبار این بیابان؟ / همه آرزویم اما / چه کنم
که بسته پایم / به کجا چنین شتابان؟ / به هر آن کجا که باشد، به
جز این سرا سرایم / سفرت به خیر اما / تو و دوستی خدا را / چو از
این کویر وحشت به سلامتی گذشتی / به شکوفه‌ها به باران / برسان
سلام مارا»

۲) باران - برسان

۴) پایم - آرزویم

۱) وحشت - سفرت

۳) ما - خدا

آزمون جامع هفتم (کنکور سراسری ۹۹)

۱. قافیه در کدام بیت «یک گروه قیدی» است؟

- (۱) ای تاب داده گیسو حالی است بر دل من
از تاب بی حسابت وز پیچ بی شماره
- (۲) آشفتگان عشقت گیرم که جمع گردند
جمع از کجا توان کرد دل‌های پاره‌پاره
- (۳) با این سپاه مژگان از خانه گر در آیی
تسخیر می‌توان کرد شهری به یک اشاره
- (۴) از لعل و چشمت آخر دیدی که شد فروغی
ممnon به یک تبسم، قانع به یک نظاره

۲. قافیه در کدام بیت «غلط» است؟

- (۱) مرا چون خلیل آتشی در دل است
که پنداری این شعله بر من گل است
- (۲) اجل ناگهان در کمینم کشد
همان به که آن نازنینم کشد
- (۳) نه خود را به آتش به خود می‌زنم
که زنجیر شوق است در گردنم
- (۴) گدایی که از پادشاه خواست دخت
قفا خورد و سودای بیهوده پخت

۳. در همه ابیات حذف «همزه» به چشم می‌خورد؛ به جز:

- (۱) برون خرام و ببر گوی خوبی از همه کس
سزای حور بده رونق پری بشکن

- ۲) چون عندلیب فصاحت فرو شد ای حافظ
توقدر او به سخن گفتن دری بشکن
- ۳) چو عطرسای شود زلف سنبل از دم باد
توقیمتش به سر زلف عنبری بشکن
- ۴) به زلف گوی که آین دلبری بگذار
به غمزه گوی که قلب ستمگری بشکن
- ۵) وزن بیت زیر، با کدام بیت یکسان است؟
«فغان که منزل دور و دراز وادی عشق»
نکرد دل تهی از ناله چون جرس مارا»
- ۱) به سیر ماہ از محفل مخوان پروانه مارا
که می گردد خنک از پرتو مهتاب عیش ما
- ۲) سیاه در دو جهان باد روی موی سفید
که همچو صبح، گران سنگ ساخت خواب مرا
- ۳) به اسیران بلا ملک امان فرمودند
به فقیران گدا گنج سلاطین دادند
- ۴) نفحات صبح دانی ز چه روی دوست دارم
که به روی دوست ماند که برافکند نقابی
- ۵) در بیت زیر، همه اختیارات شاعری یافت می شود؛ به جز:
«قوّت بازوی پرهیز به خوبان مفروش
که در این خیل حصاري به سواری گیرند»
- ۱) بلند تلفظ کردن مصوت کوتاه، قلب
۲) کوتاه تلفظ کردن مصوت بلند، ابدال
۳) آوردن فاعلاتن به جای فعلاتن، حذف همزه
۴) بلند بودن هجای پایان مصراجع، بلند تلفظ کردن مصوت کوتاه

پاسخنامه کنکور سراسری ۹۹

۱. گزینه (۳)

قافیه در بیت‌های ۴۲ و ۴۱ صفت‌های اسم پیش از خود به حساب می‌آیند و در مورد اسم توضیح می‌دهند در حالی که در بیت سه «به یک اشاره» زمان وقوع فعل جمله را مشخص می‌کند و قید زمان است. تذکر این تست در کنکور بی‌سابقه بود چون بیشتر به دستور زبان مربوط می‌شود تا قافیه.

۲. گزینه (۱)

در بیت ۱- دل و گل قافیه هستند ولی مصوت آن‌ها یکسان نیست حرف اصلی قافیه در دل [ل] و در گل [ل] است. یکسان بودن مصوت‌ها و صامت‌ها در هر دو قاعده الزامی است و گرنه قافیه غلط خواهد بود.

قافیه سایر بیت‌ها:

- ۲- کمینم، نازنینم: حرف اصلی [ین] و [م] الحاقی است.
 - ۳- می‌زنم، گردنم: حرف اصلی [ن] و [م] الحاقی است.
 - ۴- دُخت، پُخت: حرف اصلی [خت] مصوت + صامت + صامت.
- نکته در قاعده ۲:** چه حرف اصلی (مصوت + صامت) باشد و چه (مصوت + صامت + صامت) تمام حروف باید یکسان باشند.

۳. گزینه (۴)

با یک نگاه به بیت‌ها در می‌یابیم که در بیت ۴ همزه‌ای وجود ندارد که حذف شود. در سایر بیت‌ها حذف همزه در هجای دوازدهم صورت پذیرفته است.

۴. گزینه (۲)

وزن بیت سؤال و گزینه ۲ عبارتند از «مفاعلن فعلان مفاعلن فعلن»

۵. گزینه «۱»

نکته در بیتی که آوردن «فاعلاتن به جای فعلاتن در اول مصراع» به کار رفته است «قلب» امکان‌پذیر نیست چون قلب در وزن «مفتعلن» و «مفعلن» به ^{کلار} می‌رود نه اوزان دیگر، پس اختیار وزنی «قلب» نادرست است. وزن بیت (فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن) است.

ک د رین خی ل ح صا ری ب س وا ری گی	رَنْد	ف مه با خو ز پر هی ز ب	روش
-----------------------------------	-------	------------------------	-----

UU +

آوردن فاعلاتن به جای فعلاتن در مصراع اول، کوتاه تلفظ کردن در هجای پنجم مصراع اول، بلند تلفظ کردن در هجای سوم مصراع اول، ابدال در هجای سیزدهم مصراع دوم و نیز بلند بودن هجای پایان مصراع ده.

۶۰

ب) دو لختے، همسان، است و یہ دو طریقہ، دستہ بندی، میں شود۔

و	ق	ت	ی	ن	س	د	ک	ب	د	و	س	ت	ر	ح	ا	ل	خ	د	ن	گ	ر	ی
-	-	U	-	U	-	-	U	-	-	U	-	U	-	U	-	U	-	-	-	-	-	-

١- مفعول فاعلاتن // مفعول فاعلاتن

(-- U- / U-- // -- U- / U--)

١- مستفعلن فعولن // مستفعلن فعولن

(--U/-U--/-U--)

بیت ہے):

ب	س	ع	ز	ق	شـ	م	ن	شـ	تـ	بـ	رـوـ	يـهـ
=	=	U	U	=	=	U	U	=	U	U	U	=

١- مستفعل مستفعل مستفعل مُستف

(--/UU--//UU--/UU--)